

Beste mensen,

Slootdorp, 6 juni 2020

Mag ik me even voorstellen, ik ben Mieke Wessels. Ik ben hier met mijn broer Simon Wessels en mijn zus Petra Wessels. **Wij zijn drie van de vier kinderen van Emmy Vellinga, de verloofde van Catrinus Douma.** Ik wil u graag vertellen waarom wij hier vanuit Gelderland, Brabant en Groningen (van ver, zoals onze neef Johan Bosma zegt) gekomen zijn. Wij zijn hier gekomen uit respect.

1. Respect voor Catrinus Douma. De man waarmee mijn moeder al sinds 31 juli 1943 verloofd was en zo gauw de oorlog afgelopen was mee zou trouwen. (Raar om te bedenken dat, ... als alles anders was afgelopen, mijn achternaam Douma zou zijn geweest). Respect omdat hij als jong volwassene achter zijn overtuiging bleef staan, deed wat hij meende te moeten doen. En daarbij ook de consequenties van die keus aanvaardde en dat met de dood moest bekopen. Hij heeft voor die keuze de hoogste prijs betaald! Ook diep respect voor al die andere mensen hier in Noord-Holland die dezelfde keus maakten.
2. Respect voor de mensen van Slootdorp en het Historisch Genootschap die zich hebben ingezet om dit stukje geschiedenis van Noord-Holland levend te houden. Al jaren geleden verscheen er een groot artikel over Catrinus Douma in hun tijdschrift *Kroniek*. Nu is er onnoemlijk veel werk verzet om een blijvende herinnering te realiseren, een straatnaambord, een plaquette, een kunstwerk e.d. Door die volhardendheid is dit alles gerealiseerd. Diep respect en grote dankbaarheid voor alles wat jullie hebben gedaan!
3. Respect voor de nabestaanden. Toen Catrinus werd gedood, zijn leven ten einde kwam, kreeg een grote groep mensen levenslang. Levenslang verdriet, pijn, een blijvend litteken. Denk aan de ouders, van Catrinus, aan zijn broers, zijn vrienden uit het verzet en heel veel anderen. In ons geval denken wij natuurlijk aan onze moeder Emmy Vellinga. Wat gebeurde er met haar na de arrestatie van Catrinus:
  - Zij waarschuwde de onderduikers
  - Fietste over de Afsluitdijk naar het ouderlijk huis op Schiermonnikoog
  - Daar moest ze weg, probeerde weer terug te gaan naar Slootdorp over de Afsluitdijk, maar die was afgesloten
  - Toen is ze om het IJsselmeer heen gefietst, richting Slootdorp, waarbij ze onderweg ook nog vreselijke dingen meemaakte
  - Ze is niet in Slootdorp aangekomen; de Wieringermeer stond onder water
  - Naar Arnhem/Oosterbeek, na de bevrijding als vrijwilligster in de wederopbouw
  - Daarna hulp op paleis Het Loo voor weeskinderen uit de Japanse kampen
  - Daarna toch naar Slootdorp, waar ze later mijn vader Hendrik Gerrit Wessels leerde kennen. Onze ouders hebben nog een tijdje op Wieringen gewoond.

Wat een trauma, wat een pijn en verdriet.....

En NOOIT, NOOIT heeft ze er met ons over gesproken. Pas na zware beroertes was het alsof er een dijk was doorgebroken en heeft ze onze zus Petra, die haar toen verzorgde, dingen verteld.

Maar we weten dat het gebeuren met Catrinus haar haar hele leven gekweld heeft. Vlak voor haar overlijden in 2005 werd ze huilend om Catrinus aangetroffen.

Dus om deze drie redenen:

- Respect voor Catrinus Douma en de andere verzetsstrijders
- respect voor de nabestaanden
- respect voor de mensen die dit allemaal gerealiseerd hebben zijn wij hier gekomen. En we zijn heel blij dat we hier vandaag geweest zijn!! Hartelijke groet, Mieke Wessels

